

**Jeg fik islam som min religion uden at
miste troen på Jesus Kristus, fred være
med ham, eller nogen af den Almægtige
Guds profeter**

**"Sig, [O Profet]: "O Skriftens folk! Lad os komme
til fælles vilkår: at vi kun vil tilbede Allah og ikke
sætte noget ved Hans side..."**
(Koranen 3:64)

**Forberedt af
Muhammad Al-Sayed Muhammad**

[Fra bogen: Hvorfor tro på Islams profet, Muhammad (fred være med ham)?]

[Why Believe in the Prophet of Islam, Muhammad (peace be upon him)?]
Baseret på den titel, vi drøfter – **Jeg fik islam som min religion uden at miste troen på Jesus Kristus, fred være med ham, eller nogen af den Almægtige Guds profeter.** – er spørgsmålet:

Hvorfor er islam en gevinst og en sejr? Og hvordan kan jeg undgå at miste troen på Jesus Kristus, fred være med ham, eller nogen profet?

Først og fremmest er det nødvendigt at være fri for personlige ønsker og fordomme for at kunne nærme sig spørgsmålet med et rationelt og logisk sindelag. Man bør følge det, som sunde fornuftige sind er enige om, ved at bruge den gave af fornuft, som Allah (Gud) har skænket mennesket – især når det handler om troen på Gud, Skaberen, den Ophøjede og Majestætiske, og den tro, som mennesket vil blive stillet til ansvar for hos sin Herre.

Dette kræver evnen til at skelne mellem sandt og falsk og at vælge det rigtige ud fra den medfødte menneskelige tilbøjelighed til at søge den bedste tro, som passer til Guds storhed.

Et menneske vil føle, at islam er en gevinst, og indse det, når han bliver vidne til beviserne for dens ægthed og de tegn, der bekræfter budskabet fra dens profet Muhammad (fred være med ham), som kom som forkæmper for denne tro. Så vil han prise Gud for at have vejledt ham til velsignelsen ved islam som religion, efter at have givet ham evnen til at erkende dens ægthed og profetens budskab.

Kort fortalt omfatter nogle af disse beviser og tegn:

For det første: Profeten Muhammad (fred være med ham) var kendt blandt sit folk fra en ung alder for sine fremragende moralske egenskaber. Disse egenskaber viser tydeligt Guds visdom i at udvælge ham til profetembedet. Blandt de vigtigste af disse egenskaber er hans sanddruelighed og pålidelighed. Det er utænkeligt, at en mand, der var kendt for disse dyder – til det

punkt, at han fik tilnavne ud fra dem – skulle forlade sandheden og lyve for sit folk, endstige lyve for Gud ved at påstå at være profet og sendebud.

For det andet: Hans kald (fred være med ham) er i overensstemmelse med den rene menneskelige natur og sunde fornuft. Dette omfatter:

☞ Kaldet til at tro på Guds eksistens, Hans enhed i guddommelighed, Hans majestæt og Hans mægtige magt.

☞ Ikke at rette bøn eller tilbedelse til nogen anden end Ham (hverken mennesker, sten, dyr, træer osv.).

☞ Ikke at frygte eller håbe på nogen anden end Ham.

Ligesom et menneske overvejer: *"Hvem skabte mig og bragte alt dette til eksistens?"* Det logiske svar er, at den, der skabte og bragte alt dette til, uden tvivl må være en mægtig og kraftfuld Gud, kendetegnet ved evnen til at skabe og frembringe fra intet – for det er ulogisk, at noget bringer noget til fra intet.

Og hvis han spørger: *"Hvem skabte denne Gud?"* og svaret antages at være: *"Det må uden tvivl være en anden gud med magt og storhed,"* så vil man være nødt til at gentage spørgsmålet i det uendelige og få det samme svar igen og igen. Derfor er det logiske svar, at der ikke findes nogen skaber eller ophav til denne Skaber-Gud, som har den absolutte magt over skabelsen og bringer den til fra intet. Han alene besidder denne evne. Derfor er Han den sande Gud, den Ene, den Unikke, den eneste, der er værdig til tilbedelse.

Desuden er det upassende for Gud (Allah) at bo i et skabt menneske, som sover, urinerer og affører. Det samme gælder dyr (såsom køer og andre), især da alle ender med døden og forvandles til stinkende kadavere.

📖 *Se bogen:*

"En stille dialog mellem en hindu og en muslim".

"A Quiet Dialogue between a Hindu and a Muslim".

☞ Kaldet til at afholde sig fra at afbilde Gud i statuer eller andre former, fordi Han er langt mere ophøjet end nogen forestilling eller form, som mennesker kan opfinde eller skabe efter deres egne lyster.

📖 Se bogen:

"En fredelig dialog mellem en buddhist og en muslim".

"A Peaceful Dialogue Between a Buddhist and a Muslim".

☞ Kaldet til at fritage Gud for at have behov for at få børn, for Han er Én, uden at være født af nogen, og derfor har Han ikke behov for at skabe afkom. Hvis Han gjorde det, hvad skulle så forhindre Ham i at have to, tre eller flere børn? Ville dette ikke føre til, at man tillagde dem guddommelighed? Og ville dette ikke igen føre til, at bøn og tilbedelse blev rettet mod flere guder?

☞ Kaldet til at rense Gud for frastødende egenskaber, som tilskrives Ham i andre trosretninger, herunder:

- Fremstillingen af Gud i jødedommen og kristendommen som angrende og fortrydende over at have skabt mennesket, som det fremgår af 1. Mosebog 6:6. (Den kristne bibel indeholder de jødiske skrifter som en af sine to dele, almindeligvis kaldet Det Gamle Testamente). Anger og fortrydelse over en handling udspringer kun af at have begået en fejl på grund af uvidenhed om konsekvenserne.
- Fremstillingen af Gud i jødedommen og kristendommen som hvilende efter at have skabt himlene og jorden, som nævnt i 2. Mosebog 31:17, og som genvinder sin styrke (ifølge den engelske oversættelse). Hvile og genvinding af energi skyldes kun træthed og anstrengelse.

📖 Se bogen:

"En sammenligning mellem islam, kristendom, jødedom og valget mellem dem".

"A Comparison Between Islam, Christianity, Judaism, and The Choice Between Them"

☞ Kaldet til at fritage Gud for egenskaben racisme, og at Han ikke – som jødedommen hævder – er en gud for bestemte personer eller grupper. Ligesom mennesker er skabt af Gud med en naturlig modvilje mod racisme, er det uværdigt at tillægge Gud denne egenskab, når Han selv har lagt denne iboende disposition i mennesket.

☞ Kaldet til at tro på Guds storhed, fuldkommenhed og skønhed, hvilket understreger Hans uendelige magt, perfekte visdom og altomfattende viden.

☞ Kaldet til at tro på de guddommelige skrifter, profeter og engle. Her sammenlignes et menneske med en maskine: Ligesom en maskine med komplekse dele kræver en brugsanvisning fra sin skaber for at forklare dens funktion og undgå fejl (hvilket forudsætter erkendelsen af dens skaber), kræver mennesket – som er langt mere komplekst end nogen maskine – også en vejledning: en vejledningsbog, der klarlægger dets opførsel og organiserer dets liv efter de principper, Gud har fastsat. Denne vejledning formidles gennem Guds profeter, som Han har udvalgt til at overbringe Hans åbenbaringer via den engel, der er betroet opgaven at bringe Guds love og lære.

☞ Kaldet til at ophøje og værdsætte Guds profeter og sendebud og fritage dem for handlinger, der i andre trosretninger tilskrives dem, men som er uforenelige med en dydig persons karakter – for slet ikke at tale om en profet. For eksempel:

- Jødedommens og kristendommens påstand om, at profeten Aron tilbad en kalv som afgud, byggede et tempel til den og befalede Israels børn at tilbede den (2. Mosebog 32).
 - Deres påstand om, at profeten Lot drak alkohol, gjorde sine døtre gravide, og at de fødte børn til ham (1. Mosebog 19).
- At kritisere dem, som den Almægtige Gud har valgt som sine ambassadører mellem Ham og skabningen for at overbringe Hans budskab, svarer til at kritisere Guds valg og beskrive Ham som

uvidende om det skjulte og uden visdom, fordi Han ifølge denne logik har valgt dårligt blandt dem, der skulle være eksempler for menneskeheden og lamper af vejledning for alle. Spørgsmålet opstår: Hvis profeterne og sendebudene ikke kunne undgå de umoralske handlinger, der tilskrives dem, hvordan skulle deres efterfølgere så kunne være sikre mod at falde i dem? Dette kunne tværtimod bruges som undskyldning for at begå sådanne handlinger og sprede dem.

☞ Kaldet til at tro på Dommens Dag, hvor skabningerne vil blive oprejst efter deres død, hvorefter der vil være regnskab. Belønningen vil være en stor gengældelse (i et evigt saligt liv) for tro og gode gerninger, og straffen vil være hård (i et elendigt liv) for vantro og ondskab.

☞ Kaldet til retfærdig lovgivning og ophøjede lære samt til at rette op på forvrængninger i tidligere religioners trosforestillinger.

Et eksempel på dette er:

- Kvinder:

Mens jødedommen og kristendommen tilskriver Eva (Adams hustru, fred være med hende) skylden for Adams ulydighed, idet hun fristede ham til at spise af det træ, som hans Herre havde forbudt (1. Mosebog 3:12), og at Gud straffede hende for dette med smerterne ved graviditet og fødsel samt straffede hendes efterkommere (1. Mosebog 3:16), har Den Hellige Koran tydeliggjort, at Adams ulydighed skyldtes Satans fristelse (og altså ikke hans hustru Eva), jf. [Sura Al-A'raf: 19-22] og [Sura Taha: 120-122]. Dermed fjernede islam den foragt for kvinder, som tidligere religioner havde opretholdt på grund af denne tro. Islam kom med et kald til at ære kvinder i alle livets faser. Et eksempel er Profeten Muhammads (fred være med ham) ord: **“Behandl kvinder venligt”** [Sahih al-Bukhari], og hans ord: **“Den, der har en datter og ikke begraver hende levende, ikke fornærmer hende, og**

ikke favoriserer sin søn frem for hende, Allah vil føre ham ind i Paradis på grund af hende” [fortalt af Ahmad].

- Krig:

Mens jødedommen og kristendommen nævner mange krigshistorier, der opfordrer til at dræbe og ødelægge alle – inklusive børn, kvinder, ældre og mænd – som i (Josva 6:21) og andre steder, hvilket kan forklare den nutidige tørst efter drab og ligegyldighed over for massakrer og folkedrab (som det, der sker i Palæstina), finder vi i islam en manifestation af tolerance i krig ved forbud mod forræderi og mod at dræbe børn, kvinder, ældre og ikke-kombattanter. Et eksempel er Profeten Muhammads (fred være med ham) ord: “**Dræb ikke et spædbarn, et barn, en kvinde eller en gammel mand**” [fortalt af al-Bayhaqi], samt hans opfordring til at være venlige mod krigsfanger og forbuddet mod at skade dem.

 Se bogen:

“ Islams lære og hvordan de løser fortidens og nutidens problemer”.

“Islam's Teachings and How They Solve Past and Current Problems”.

For det tredje: De mirakler og ekstraordinære begivenheder, som Allah lod ske gennem Profeten Muhammad (fred være med ham) som vidnesbyrd om Hans støtte til ham. Disse opdeles i:

- **Fysiske mirakler**, såsom at vand strømmede ud fra hans fingre (fred være med ham), hvilket reddede de troende fra at dø af tørst ved flere lejligheder.
- **Ikke-fysiske mirakler**, såsom:
 - Besvarede bønner, som når han bad om regn.
 - Profeten Muhammads (fred være med ham) forudsigelser om mange usete ting: såsom fremtidige erobringer af Egypten, Konstantinopel og Jerusalem, samt udvidelsen af det muslimske rige. Han forudsagde også erobringen af Ascalon i Palæstina og

dens tilknytning til Gaza (historisk kendt som Gaza Ascalon) gennem sine ord: “Det bedste af jeres jihad er at vogte grænserne, og det bedste af det er i Ascalon” [Silsilah Sahihah af al-Albani], hvilket subtilt antyder, at dette sted nævnt i hadithen vil være en vigtig kampplads i fremtiden, som kræver stor tålmodighed fra ædle kæmpere gennem udholdenhed og forsvar for Allahs sag. Alt, hvad han forudsagde, er gået i opfyldelse.

- Profeten Muhammad (fred være med ham) forudsagde også mange videnskabelige fakta for over 1400 år siden, som først senere er blevet bekræftet af moderne videnskab. Et eksempel er hans ord: “Når 42 nætter er passeret over dråben (sæden), sender Allah en engel til den, som former den og skaber dens hørelse, syn, hud, kød og knogler ...” [fortalt af Muslim].

- Moderne videnskab har opdaget, at ved begyndelsen af den syvende uge, specifikt fra den 43. dag efter befrugtning, begynder fosterets skeletstruktur at dannes, og det menneskelige udseende bliver synligt – hvilket præcist bekræfter, hvad Profeten sagde.

- Koranens mirakel (det største mirakel, som forbliver indtil Dommedag) med sin unikke stil, hvor selv de mest veltalende arabere ikke kunne frembringe et eneste kapitel, der ligner dets mindste kapitel.

- Den Hellige Koran nævner mange usete forhold (fortidige, nutidige og fremtidige), herunder adskillige videnskabelige fakta, som ingen kunne have kendt for over 1.400 år siden. Senere opdagede den moderne videnskab sandheden og nøjagtigheden af det, Koranen formidlede. Dette har været en årsag til, at mange lærde inden for forskellige videnskabelige områder er konverteret til islam.

[Bland dem, der offentligt har udtrykt dyb beundring for de astronomiske fakta i den Hellige Koran, er prof. Yoshihide Kosai, direktør for Tokyos Observatorium i Japan].

- Et eksempel er omtalen af, at Allah Den Almægtige fortsat vil udvide universet, som i Hans ord:

"Og himlen byggede Vi med styrke, og sandelig, Vi er dens udvider" [Adh-Dhariyat: 47].

Dette blev først videnskabeligt opdaget i den moderne tid. Hvor præcise er ikke Koranens ord og dens kald til viden og refleksion!

- Den første åbenbaring, som Allah sendte ned af Koranens vers, var Hans ord: "Læs i din Herres navn, som skabte" [Al-'Alaq: 1].

- At læse er vejen til viden og forståelse – og dermed til menneskehedens fremskridt på alle livets områder.

📖 Se bogen:

"Islam og de moderne videnskabelige opdagelser som bevis på Muhammads (fred være med ham) profetskab og sendebudskab".

"Islam and the Discoveries of Modern Science as the evidence and proofs of the prophethood and messengership of Muhammad (peace be upon him)".

■ **Logisk bemærkning:** Det, der er nævnt her, er en retfærdig målestok, som alle sind – uanset niveau – kan forstå for at erkende troværdigheden af en hvilken som helst profet eller et sendebud og dermed sandheden i hans kald og budskab. Hvis en jøde eller kristen blev spurgt: *Hvorfor tror du på profetskabet af en bestemt profet, når du ikke har været vidne til nogen af hans mirakler? På grund af de sammenhængende vidnesbyrd fra dem, der overleverede hans mirakler.*

✓ Dette svar vil logisk føre til troen på profeten Muhammad, fordi de sammenhængende vidnesbyrd fra dem, der har overleveret hans mirakler, er flere end for nogen anden profet.

■ **Derudover viser hans biografi – som Allah har bevaret – tydeligt sandheden i hans kald:**

1. Hans vedvarende iver efter at praktisere det, han selv kaldte til, herunder vejledende handlinger i tilbedelse, ophøjede lære og ædle moralske værdier, sammen med hans fromhed og askese i denne forbigående verden.

2. Profeten Muhammad (fred være med ham) afviste tilbuddene fra Mekkas folk om rigdom, kongemagt, ære og ægteskab med deres mest fornemme døtre til gengæld for at opgive sit kald (til Allahs enhed, ren tilbedelse af Ham, afvisning af afgudsdyrkelse, at påbyde det gode og forbyde det onde), mens han udholdt alvorlige lidelser fra skade, fjendskab, forfølgelse og siden krig fra sit eget folk på grund af sit kald.

3. Hans omhu for at lære sine ledsagere og hele sin nation ikke at overdrive i ros af ham. Han sagde: "Overdriv ikke i ros af mig, som de kristne roste Marias søn. Jeg er kun en tjener, så sig: Allahs tjener og Hans sendebud" [Sahih al-Bukhari].

4. Allahs beskyttelse af ham, indtil han havde fuldført sit budskab, og Han glædede ham ved at etablere islamstaten.

✓ Er alt dette ikke tilstrækkeligt bevis for, at han (fred være med ham) er sandfærdig i sin påstand og et sendebud fra Allah?

➤ Vi bemærker, at udtrykket "og han kom med titusinde hellige" i Femte Mosebog (33:2) er udeladt fra den arabiske tekst efter sætningen [og han strålede frem fra bjerget Paran], hvilket minder om profetien om Profeten Muhammad (fred være med ham) med solens opgang og dens lys, der spredtes i horisonterne. I Første Mosebog (21:21) står der: "Og han – Ismael – boede i ørkenen Paran", og det er velkendt gennem kontinuerlig overlevering, at Ismael (fred være med ham) levede i Hijaz. Derfor er bjergene i Paran Hijaz-bjergene i Mekka, hvilket passer med, at det henviser til Profeten Muhammad (fred være med ham), da han kom til Mekka som sejrherre uden blodsudgydelse og tilgav dens folk, ledsaget af ti tusinde ledsagere. Denne udeladte del [og han kom med titusinde hellige] er bekræftet i King James Version, American Standard Version og Amplified Bible.

➤ Ligeledes er ordet (Baca) i pilgrimsalmen (Salmernes Bog 84:6) blevet erstattet i den arabiske tekst, så det ikke tydeligt henviser til pilgrimsrejsen til Kaabaen i Mekka – Profeten Muhammads (fred være med ham) hjemby – da (Mekka) også

kaldes (*Baca*). Det nævnes i Den Hellige Koran som (*Baca*) i [Al-‘Imran: 96], og denne tekst er bekræftet i King James Version og andre bibeloversættelser som [*valley of Baka*], hvor det første bogstav i [*Baka*] er stort, hvilket angiver, at det er et egennavn – og egennavne oversættes ikke.

 Se bogen:

“Muhammad (fred være med ham) er sandelig Allahs profet”.

“Muhammad (Peace be upon him) Truly Is the Prophet of Allah”.

■ **Islams midtvej og universalitet:**

Islam er fredens religion, der omfavner alle mennesker, anerkender deres rettigheder og opfordrer til tro på alle Allahs profeter.

- Islam kommer med balance i alt, især i spørgsmål om tro, og adresserer det mest kritiske punkt i kristendommen: spørgsmålet om Kristus (fred være med ham). Islam kalder til:

- Tro på profetskabet af Jesus Kristus (fred være med ham), miraklet ved hans fødsel og miraklet ved, at han talte i vuggen som et tegn fra Allah til at rense hans mor for det, jøderne beskyldte hende for – umoral – og som en ære til hende samt et bevis på hans profetskabet og sendelse senere.

- ✓ Ud fra et rationelt perspektiv er dette den logiske og moderate holdning – uden jødedommens forsømmelse, som benægter Kristi (fred være med ham) budskab, bagtaler ham, tilskriver hans fødsel utugt og fornærmer hans mor ved at beskyldte hende for umoral – og uden kristendommens overdrivelse, som har tillagt ham guddommelighed.

■ **Hvad der tydeliggør dette ud fra et rationelt perspektiv:**

- Ligesom det rene instinkt og en sund fornuft ikke kan acceptere idéen om, at menneskets natur forenes med dyrets natur (f.eks. ægteskab mellem et menneske og en ko) for at producere et væsen, der er halvt menneske, halvt dyr — da dette ville nedværdige mennesket — selvom begge er skabninger, kan det heller ikke accepteres, at Guds natur forenes med menneskets natur for at

producere noget, der er både guddommeligt og menneskeligt. Dette ville være en nedvurdering af Gud, især når man hævder, at dette væsen blev født gennem menneskets fødselskanal og senere skulle korsfæstes, dræbes og begraves efter at have været udsat for ydmygelse (spyt, slag, afklædning osv.).

- Det er velkendt, at Kristus (fred være med ham) spiste mad og havde behov for at forrette sin nødtørft. Dette passer sig ikke for Gud at blive beskrevet på denne måde eller at inkarnere i et skabt menneske, der sover, urinerer, har afføring og bærer urent, snavset ekskrement i sin mave.
- Ligesom et lille begrænset kar ikke kan rumme havets vand, kan det ikke accepteres at påstå, at Gud kunne være indeholdt i livmoderen på et svagt skaberværk.
- Ligesom det ikke er rimeligt, at én person bærer en andens synd — selv hvis det er ens far eller mor — sådan som det også fremgår af Bibelen: *"Forældre skal ikke dø for deres børn, og børn skal ikke dø for deres forældre; hver skal dø for sin egen synd"* (5 Mosebog 24:16) og *"Den, der synder, er den, der skal dø. Barnet skal ikke bære faderens skyld, og faderen skal ikke bære barnets skyld"* (Ezekiel 18:20) — kan det heller ikke være rimeligt, at alle Adams efterkommere bærer en synd, de ikke har begået, på grund af Adams ulydighed.
- Hvis man antager, at Guds tilgivelse af Adam for hans ulydighed (som blot var at spise fra det forbudte træ) krævede korsfæstelse og drab, hvorfor skulle dette så ikke være for Adam selv, som begik handlingen, i stedet for for Kristus — som var en from, retfærdig lærer og hengiven søn til sin mor? Og endnu mere urimeligt — hvorfor skulle Gud selv korsfæstes og dræbes under påstanden om, at Han blev menneske?
- Hvad så med de store synder og overtrædelser, som menneskeheden begik efter Adam? Skulle det kræve en ny korsfæstelse af Gud i menneskelig form hver gang? I så fald ville

der være behov for tusinder af Kristus-figurer til den påståede soning.

- Hvorfor skulle Gud ikke kunne tilgive Adam (når han angrede og fortrød), ligesom Han tilgiver andre synder? Er Han ikke i stand til det? Jo, bestemt.
- Og hvis påstanden om Kristi guddommelighed bygger på, at han blev født uden en far, hvad skal vi så sige om Adam, fred være med ham, som blev skabt uden far og mor?!
- Hvis påstanden om Kristi guddommelighed bygger på hans mirakler, hvad så med profeten Muhammad (fred være med ham) og andre profeter, der også udførte mange mirakler? Gør det dem guddommelige? Selvfølgelig ikke.

■ **Der er også en vigtig logisk afklaring:**

Da naturen af Kristus, som kristendommen hævder er en guddommelig frelser, enten er dødelig eller udødelig, er følgende klart:

1. Hvis Kristi natur er dødelig: Så er han ikke Gud, og dermed er påstanden om, at han både var Gud og frelser på samme tid, ugyldig.

2. Hvis Kristi natur er udødelig, fordi han er Gud, så døde han ikke, og dermed fandt der ingen soning sted.

- Det, vi logisk har forklaret om ugyldigheden af troen på en forening mellem guddommelig og menneskelig natur for at skabe et væsen, der kombinerer begge naturer i menneskelig form – som i tilfældet med Kristus – gælder også for, hvad andre samfund på forskellige tidspunkter har hævdet, såsom Krishna i Indien, Buddha i østasiatiske samfund og Horus blandt de gamle egyptere, hvis fortælling er ældre end Kristi.

✓ Det bliver derfor tydeligt, at denne tro ikke er andet end et lånt begreb fra oldtidens trossystemer – fremstillet i forskellige former af historier, myter og legender – uden noget solidt grundlag i guddommelig åbenbaring eller rationel bevisførelse.

■ Afklaring:

➤ Kristendommen hævder Kristi guddommelighed (fred være med ham), selv om han aldrig udtalte dette én eneste gang (i nogen evangelier) i en klar formulering, såsom at sige: "Jeg er Gud" eller "Tilbed mig", og han lærte heller aldrig sine disciple dette. Tværtimod står der i (Mattæus 21:11), at Kristus, fred være med ham, er en profet: "Folkemængden svarede: Dette er Jesus, profeten"; og han, fred være med ham, lærte også sine disciple at bede ved at bøje sig i fuld prostration som i (Mattæus 26:39).

Til hvem udførte han sin prostration? Var det ikke til sin Gud?! Dette er netop den måde, bøn udføres på i islam.

➤ Kristus lærte også sine disciple at hilse hinanden med fredshilsenen, som i (Johannes 20:21, 26), hvilket er den islamiske hilsen, hvor man siger: *"Fred være med dig"* og svarer: *"Og fred være med dig"*.

➤ Mange mennesker siger efter at have omfavnet islam: "Vi er nu bedre kristne, end vi var før, fordi vi følger Kristi lære."

● Vi præciserer:

- I den hellige Koran findes en hel sura kaldet *Sura Maryam*, der ærer Kristus og hans mor (fred være med dem) på en måde, der ikke findes i Bibelen.

- Islam ophøjer status for Jesus Kristus og hans mor og kalder til tro på ham som en ædel profet sendt af Allah og til at følge hans lære, som stemmer overens med den lære, profeten Muhammad (fred være med ham) bragte.

📖 Se venligst også bøgerne:

"En stille dialog mellem en kristen og en muslim"

"Hvorfor vælge islam som religion?"

"A Quiet Dialogue Between a Christian and a Muslim."

"Why choose Islam as a religion?"

▪ **Afslutningsvis:** Da denne fremlæggelse har været objektiv, i overensstemmelse med den klare fornuft, som Allah har givet os til at skelne mellem sandt og falsk, og i overensstemmelse med, hvad rene sjæle længes efter af ophøjede trosforestillinger, opstår spørgsmålet for enhver, der har anerkendt sandheden ud fra beviserne for profeten Muhammads sandfærdighed og islams sandhed, men endnu ikke har troet:

- Hvad forhindrer dig i oprigtigt at overveje islam og undersøge, om den giver dig de svar, du søger på dine spørgsmål – især om troen på Allah (Gud) – som du ikke finder i andre religioner? For du vil stå til ansvar over for Allah for dine trosforestillinger og din søgen efter sandheden i dine valg.

- Hvilken skade er der i, at jeg vinder ved at vælge islam, der giver mig logiske og enkle svar på alle mine spørgsmål uden at tvinge forstanden til at acceptere et ulogisk koncept – og at jeg ikke mister min tro på Kristus (fred være med ham) på den rette måde, der stemmer overens med naturen og ikke modsiger klar fornuft og logisk tænkning – samt min kærlighed og respekt for ham, da Kristus (fred være med ham) i islam har en høj og ædel status, ligesom hans mor, jomfru Maria (fred være med hende), og at jeg ikke mister troen på nogen profet?

Må Allah vejlede os alle til det, der er godt og sandt."